

IDRETTE
PÅ OTTA
GJENNOM
50 ÅR

Innledning

Med denne lille trykksak i anledning 50-årsfesten vår, vil en forsøke å gi en kort orientering om idretten på Otta fra den spede begynnelsen og fram til i dag.

Det er ikke mulig å få med alt i en slik liten oversikt, men en har forsøkt å plukke ut ting og hendinger som en håper vil friske opp minnene for våre eldre medlemmer, og gi de yngre et inntrykk av hvordan idrettsarbeidet på Otta har blitt drevet.

Av protokoller, utklipp og god husk hos eldre medlemmer har en samlet en del stoff. En del protokoller er dessverre borte, helheten i framstillingen vil derfor halte noe.

Noen navn må nødvendigvis trekkes fram. Dette gjelder såvel aktive idrettsfolk og administratorer, mens det er svært vanskelig å nevne navn i forbindelse med f. eks. fotball-lag eller lagsidrett i det hele tatt. En kan så lett komme i skade for å glemme noen, det er jo leitt. At navn ikke nevnes betyr selvfølgelig ikke at en har glemt den innsatsen *de* har gjort for idretten på Otta.

Den 15. juni 1922 er Otta Sportsklubb stiftet, og iflg. lovnes § 3 er foreningens formål gjevnes «— dyrking av friidrett, fotball, ski og skøyter å arbeide for medlemmernes legemlige utvikling og for godt kameratskap —». Otta Sportsklubb er seinere kalt Otta Fotballag og også Fotballaget «Flint». Medlemsbok fra denne tid foreligger ikke, men en har innhentet opplysninger om at følgende var av de drivende krefter den gang:

Bredrens Moen — Martin, Otto og Gotfred, Einar Hollstad, Arthur Andersen, Einar og Olaf Pedersen, Johan Brathakken, Kristian Magnussen, Hans Leland og Odd Stensvold.

Den 23. januar 1927 — kun altså Otta Idrettslag.

Møtet ble holdt på Solvang etter initiativ av Paul J. Bletten (bestefar til Pål — målmann).

Styret første året:

Olaf Pedersen (formann), Andreas Bye (nestformann), Amund Enderødstad (sekretær), Gurner Moen (kasserer) og Oddvar Flagestad 5. styremedlem. Laget ble meldt inn i «Oppland Distriktslag for idrett», skiskoleen og friidrettskretsen i Gudbrandsdalen. Det var ski

Otta's Idrettsforeninger gjennom tidene

Otta Idrettslag har som stiftelsesdag 23. januar 1927. Dette var imidlertid ikke noen nyskapning som idrettslig forening. Ifølge tilrettekomne arkivsaker ble Otta Idrettsforening stiftet den 8. februar 1919 i samarbeid med Sell Ungdomslag og innmeldt i «Centralforeningen for utbredelse av idrett».

Martin O. Moen var den første formann med Leif A. Hessen, Ingvald Rosten og Gunnar Moen i styret. Iflg. denne forenings lover er formålet å utvikle « — dyktighet ved idrettsøvelser sommer og vinter, samt bevare interessen herfor — ». De arbeidet særlig med ski om vinteren og endel friidrett om sommeren.

Det første større skirenn i Nord-Gudbrandsdal ble arrangert av foreningen vinteren 1919. Det var både hopprenn og langrenn. Brødrene Moen gjorde det godt i hopprennet, Martin vant eldste, — Otto mellomste — og Gotfred yngste kasse, Nordre Kleivrudbakken var i bruk den gang — og det var lagt ned stort arbeid med å få bakken i god stand.

Den 15. juni 1922 er Otta Sportsklubb stiftet, og iflg. lovens § 3 er foreningens formål gjennom «— dyrking av friidrett, fotball, ski og skøyter å arbeide for medlemmenes legemlige utvikling og for godt kameratskap — ». Otta Sportsklubb er seinere kalt Otta Fotballag og også Fotballaget «Flint». Medlemsbok fra denne tid foreligger ikke, men en har innhentet opplysninger om at følgende var av de drivende krefter den gang:

Brødrene Moen — Martin, Otto og Gotfred, Einar Holland, Arthur Andersen, Einar og Olaf Pedersen, Johan Bratbakken, Kristian Magnussen, Hans Løland og Odd Stensvold.

Den 23. januar 1927 — kom altså Otta Idrettslag.

Møtet ble holdt på Solvang etter initiativ av Paul I. Sletten (bestefar til Pål — målmann).

Styret første året:

Olaf Pedersen (formann), Andres Bye (nestformann), Amund Endrestad (sekretær), Gunnar Moen (kasserer) og Oddvar Flagstad 5. styremedlem. Laget ble meldt inn i «Opland Distriktslag for idret», skikretsen og friidrettskretsen i Gudbrandsdalen. Det var ski

og friidrett det ble satset på i de første år. — Otta sportsklubb (Otta fotballag) tok seg av leken med lærkula.

Otta hadde nå to idrettsforeninger — men allerede første året (1927) var det samarbeid mellom dem, lagene holdt basar sammen. Inntekten kr. 639,08 ble avsatt til idrettsplass. Høsten 1930 — ny basar som gav netto kr. 531,25 og til samme formål.

I 1932 ble det ordet om sammenslutning blant medlemmer av fotballaget og idrettslaget — det ville bli lettere å løse større spørsmål som anlegg av idrettsplass og skibakke på den måten. Idrettsplassen ville en kunne islegge om vinteren. Sammenslutningstanken vant fram i begge lag, og det første felles årsmøtet ble holdt den 22. oktober 1933. Navnet ble fortsatt Otta Idrettslag og Johan Bratbakken ble valg til formann.

Oversikt over formenn i Otta Idrettslag.

1927 Olaf Pedersen, 1928—33 Oddvar Flagstad.

1934 Johan Bratbakken, 1935—38 Oddvar Flagstad.

1939 Erland Næss, 1940—30. mai -41 Olav Bismo.

1945 Edvard Linløkken, 1946—47 Gøsta Saastad.

1948—49 Sverre Ulvolden, 1950 Einar Olsen.

1951 Sverre Ulvolden, 1952 Reidar Myhre.

1953—54 Per Løkke, 1955 Reidar Smedsrud.

1956 Arne Kristiansen, 1957 Gudmund Tollefsrud.

1958 Arne Kristiansen, 1959 Ivar Breden.

1960—68 Kurt Johanson, 1969 Trygve Magnussen valgt, men Kurt Johanson fungerte også dette året.

1970—1977 Terje Lindby.

Styret i jubileumsåret:

Terje Lindby (formann), Jan Engelstad (nestformann) Reidar Slåen (kasserer) Alf Berge (sekretær) Ivar Breden, Anne Pladsen (styremedlemmer).

Lovene for laget

Før sammenslutningen var det det valgte styret som stod for arrangementene både sommer og vinter, mens de valgte understyrer for ski og friidrett ordnet med de tekniske saker for sin idrettsgren.

I 1933-sammenslutningen ble det opprettet grupper som arbeidet

mer selvstendig for sin idrettsgren og med egen kasse. Denne ordningen hadde sine svakheter og årsmøtet 1935 utarbeidet nye lover — bare *ei* kasse og utvalg (gruppestyrer) for de forskjellige idrettsgrener: Ski, skøyter, fotbal og friidrett.

Den 4. november 1946 ble det framlagt forslag til nye lover etter norm fra Norges idrettsforbund. Lisse lovene gjelder i store trekk også nå — en del endringer har skjedd — i pakt med utviklingen for øvrig.

Kontingentsatsene har skiftet opp gjennom årene. I 1922 måtte medlemmene betale kr. 2,— i «innskrivningspenger» og kr. 1,— pr. måned. I dag er satsene for 1977 kr. 50,— for hele familien, enkeltmedlem; vaksne kr. 25,— barn kr. 10,—.

Idrettsanlegg — Klubbhus

I 1927 leigde laget idrettsplass av Sigurd Blekastad ved Åmot. Denne plassen ble også benyttet av idrettsforeningene fra 1919 og 1922. Målet var jo å skaffe idrettsplass som var lagets eiendom. Sist i 1927 ble det forhandlet med daværende eier av Ottbragden — Jacob Skotte — om kjøp av plass på hans jorde. Tilbudet kom — kr. 4 000,— for grunn til idrettsplass, men tilbudet måtte en la gå fra seg fordi det ikke lyktes å skaffe nødvendige midler. Etter som tiden gikk ble plassspørsmålet behandlet gjentatte ganger i styre-, medlems- og årsmøter.

Høsten 1933 ble det på et fellesmøte mellom fotballaget og idrettslaget besluttet å leie plass i Øya av Nordre Loftsgård, for 10 år. Dette var farvel til plassen ved Åmot. Arbeidet med nyplassen i Øya skulle settes igang.

I januar 1934 fikk laget et rentefritt lån på kr. 200,— fra Norges Fotballforbund til arbeidet på idrettsplassen. Statens Dagverksbidrag gav tilskudd og plassfondets kr. 1 227,94 samt gratisarbeid og hjelp fra medlemmenes side resulterte i idrettsplass, klubbhus og et gjerde av rajer. Idrettsplassen ble bra, enkelte karakteriserte den som den beste i dalen.

Idrettslagets styre med ivrig primus motor, Johan Bratbakken, ledet arbeidet og tok mang en tårn i arbeidet.

I årene 1945—49 ble det vanskelige arbeidet med å skaffe egen grunn til idrettsanlegg løst. At det var vanskelig, forteller det beklagelige faktum at en med bistand av kommunen måtte ekspropriere den grunnen til anlegget som tilhørte Nordre Loftsgård. Denne delen ble betalt av kommunen og senere overdratt til Otta Idrettslag

vederlagsfritt. Hans Rykhus solgte av sin eiendom det areal som måtte til for at plassen skulle bli stor nok.

50-, 60- og 70-årene er også begivenhetsrike hva angår utbygging av idrettsanlegget i Øya. Den første grusbana ble isådd i 1957 og ny grusbane anlagt der ungdomsskolen nå ligger. Skole skulle bygges og kommunen måtte inn i bildet om tomt. Grusbana ble tatt — laget fikk ny tomt — gammel grasbane ble lagt ut til grusbane og skøytebane, og ny grasbane ble åpnet 22. august 1965

Nå skulle en omsider tro at anegget skulle bli ferdig. Det manglet noe — løpebanedekke for friidrett — men dette måtte bero, økonomien tillot ikke slik luksus.

I 1967 kom Vassdragsvesenet og krevde elveforebygging mot Lågen i Øya-området. Vårt område ble berørt — og begge banene måtte forskyves mot vest — et arbeid som ble avsluttet i 1972. Under hele denne viktige anleggsperioden må Kurt Johanson berømmes. Som den utmerkede formann han var ivaretok han lagets interesser overfor Sel kommune på en fortreffelig måte, ja det måtte enda sakfører til for å sikre lagets interesser.

I de senere år har anlegget fått helhet — pr. i dag har vi to grasbaner og tidsmessig friidrettsbane. Med vatningsanlegg og speakerbu kan anlegget på nytt sies å være av de bedre i Gudbrandsdalen. Dette har kostet laget enorme summer uten at tall kan nevnes her — rødstubben alene — frakt og masse — kr. 41 900,—. Engangstilkudd fra tippemidlene i 1974 kr. 38 000,—.

Klubbhuset vårt ble bygget i samarbeid med Heimevernet i 50-årene, og har siden den gang gjennomgått en god del utvendige og innvendige forbedringer. Det første arbeidet gikk unna som dugnad — heimevernsøvinger — der våpen ble byttet med hakke og spade og feltkjøkken med sementblander og «någgå attåt».

Timene ble mange den gang, og nye har føyet seg inn i dugnadsregnskapet.

I 1976 har klubbhuset endelig blitt nesten slik vi ønsker det. 2. etasje er fint klubblokale, og første etasje har blitt tipp-topp, varmekabler i flisbelagte golv, og solide dører ute og inne.

Lysløype: I 1971 ble lysløypa på Kyteøya og Blekastadøy overlatt Otta idrettslag som lagets eiendom. Dette var en storslått og fin gave. En komité med daværende stasjonsmester Rustand som formann og med interesserte fra Otta Lion's club, Rondane skiklubb og Otta Idrettslag hadde klart å skaffe Otta lysløype.

Terrengmessig er lysløypa ikke av de beste, men som god ski-trimløypa i sin skjønneste orden.

Dette arbeidet startet i 1969 og finanskomitéen: Olav Kleiven, Reidar Smedsrud, Arne Storås kunne legge opp planer — uten en øre i startkapital. Nå gikk det hele godt tilslutt — Ottas handelstand «kjøpte» stolper til reklame, og stolpene fikk stasjonsmesteren ordnet for kr. 2,— pr. stk. mot riving på strekningen Dovre st.—Harpefoss st. Med frakting pr. rygg og bil kom 44 lysstolper på plass. Erling Nordfjæren var vel av dem som frøs mest ved selve monteringen av lyset. Ordfører Ola Dahl foretok åpningen ved nyttår 1970.

Havnbakken: De siste årene har vi også bygd opp en slalåmbakke på Selsverket for å gi våre alpin-interesserte et tilbud. Med sin flombelysning skulle den være god nok for noen og enhver slik adkomsten til Øvre Havn nå er blitt.

En vil her ikke nevne flere navn, men vi som i dag styrer idrettslaget takker varmt *alle* som har hatt en hjelpende hånd med i arbeidet for alle de anlegg og prosjekter som opp gjennom 50 år har tjent og tjener idretten på Otta.

Takk alle sammen!

Økonomien

Helt fra den første tid har økonomien vært den store bøygen på Otta som de fleste andre steder, og er det fremdeles. Alle mulige måter er prøvd når det gjelder å skaffe penger i tomme kasser. Noen summer er tidligere nevnt i denne beretning. Ut fra protokoller og gamle kassedagbøker kan en lese om basarer, marked, revyer, innsamlinger, dansefester, tivoli m. m. — alt etter tidens moter når det gjelder den slags «Tigging» har en drevet med i alle år. I de aller siste årene er bingoarrangement kommet til, og reklame på drakter såvel som på anlegget i Øya.

Idrettsarrangement gir sjelden overskudd, hvis en ikke er absolutt på topp i den idrettsgren en holder på med. Penger som medlemmene strever hardt for å få inn, går på Otta for det meste ut igjen til vedlikehold og opparbeidelse av idrettsanlegg — og dessverre — bare en brøkdell går til den aktive idrett som kanskje trenger det aller mest. Tilskuddene fra kommunen er også kjærkomne.

Otta Idrettslag håper og tror på en forandring i dette, slik at vedlikehold og nyanlegg på idrettsplassene blir en kommunal affære. Da først kan de som er ledere og andre interesserte drive *idrett* og ikke anlegg.

En del morsomme tall:

1933 — 50 øres rulling netto kr. 130,—.

1936 — Martnastilstelning — konfektlotteri, skytebane m. m. netto kr. 1 200,—.

1937 — Samme tilstelning som året før kr. 827,75.

1938 — Samme tilstelning som året før. kr. 698,10.

1971 — En dansetilstelning på Otta Samfunnshus netto kr. 6 540,50.

1977 — Sannsynlig overskudd på Martna'n netto kr. 8 500,—.

Av økonomiske tilskudd de siste år må nevnes det gode arbeidet som Fotballens Venner og Otta Supporter's club driver.

Det er ikke få kroner som tilflyter laget fra deres kasser.

Medlemsmerke — Emblem

Allerede i 1927 ble dette tatt opp som sak, og først i 1936 ble det besluttet i et styrevedtak å kjøpe et klubbmerke fra et gullsmedfirma i Bergen. Dette merket er ikke å se noe sted, og kan følgelig heller ikke beskrives nøyaktig. Det skal vistnok være hvitt med O.I.L. bokstaver i gull. Av de som har dette merket er Birger Ruud (fikk det etter instruksjon her i 1937) og Otto von Porat. Sistnevnte drev bokseinstruksjon her 4 dager sommeren 1938.

I 1946 tok Gøsta Saastad som formann opp spørsmålet om å få et nytt emblem for laget. Interessen var liten, og først i 1949 ble Kåre Liens utkast antatt av laget. Dette ble vedtatt i et møte den 8. august.

Emblemet er i skjoldform med profil av Pillarguritoppen og med Guri blåsende i luren i framgrunnen.

Også dette emblemet ble liksom borte.

I 1970 tegnet stasjonsmester Rustand på eget initiativ utkast til flere emblem. Det daværende styret ble da stående ved merket som vi har i dag. Denne gangen er det Formokampen som danner bakgrunn samt de mange veier som går til «staden» ved foten av fjellet.

Draktspørsmålet

Dette har mange ganger vært behandlet i laget.

I 1927 ble det bestemt — idrettsdrakt — helhvitt med merket O på brystet.

Skigenser kom i 1936, blå med gul krage. I 1949 tok styret opp arbeidet med å få godkjent ensartede drakter for alle grupper innen laget. I løpet av 1949 ble dette vedtatt og godkjent av kretsene og særforbundene slik at laget nå har godkjent drakt for samtlige idrettsgrener. Lagets drakt er røde benklær og hvite trøyer med rød besetning. For ski og skøyter er fargene de samme, men genser og trikot er her rød med hvit besetning.

Idrettslig virksomhet

Friidrett:

I friidrett har Otta Idresslag gjennom årene hatt mange gode utøvere. Det er ikke få Kretsmesterskap og premier ellers som har funnet veien til Otta. Tilslutningen til denne idrettsgren har vært svært varierende. Den har vekslet mellom den rene «gullalder» og langt bort imot det motsatte. Baneforholdene kan ha vært medvirkende.

Det kunne vært nevnt mange resultater av forskjellige utøvere, men det vil føre for langt i denne korte oversikten.

Fra 1929 kan nevnes Gotfred Moens kretsrekord i tresteg 13,48 m. Ellers har en disse resultatene fra 30-åra alle notert som kretsrekorder den gang:

1935 — Jens Glosli, diskos 38,68 m.

Wilhelm Eckhoff, spydkast 51,97 m.

Erland Næss, lengde 6,83 m.

1939 slo Otta Lillehammer idrettsforening i pokalkonkurransen, 56—36 poeng.

I årene etter krigen hadde Otta Idrettslag en ny sterk periode — vi var Gudbrandsdalens ledende friidrettsklubb.

Pr. 29. november 1949 har vi disse klubbrekordene å vise til:

100 m	Reidar Stenersen	11,2	oppnådd	1949
200 m	Gøstad Saastad	24,4	»	1948
400 m	Reidar Stenersen	56,0	»	1948
800 m	Reidar Dahl	2,09,4	»	1936
1 500 m	Reidar Dahl	4,20,3	»	1939
	og tangert av			
	Normann Heitkøtter		»	1949
5 000 m	Normann Heitkøtter	16,13,0	»	1949
10 000 m	Normann Heitkøtter	34,21,0	»	1949
4 × 100 m	Gøsta Saastad	} 49,0	»	1938
	Karl Kleiven			
	Rolf Bratbakken			
	Erland Næss			
110 m	Gøsta Saastad	19,8	»	1948
Høyde	Olav Bismo	1,78	»	1939
Lengde	Erland Næss	6,83	»	1939
Tresteg	Gotfred Moen	13,48	»	1929
Stav	Gøsta Saastad	3,17	»	1949
Kule	Jens Glosli	12,40	»	1935
Diskos	Asbjørn Moen	38,83	»	1949
Spyd	Odmar Sørli	52,19	»	1937
5-kamp	Odmar Sørli	2 976,99 pts.	»	1937
10-kamp	Gøsta Saastad	4 731	»	1949

De aller fleste av disse rekordene står ved lag den dag i dag — dessverre så slutter nedtegnelsene først i 50-årene. Det har vært heller skralt med friidretten på Otta — inntil vi fikk nytt og solid rødstubbe-dekke. Takket være interesserte ledere som er villige til å satse av sin fritid for å rettlede og administrere friidretten, er det lysere utsikter også for denne idrettsgren innen laget vårt.

Nåværende friidrettsformann er Bjarne Winther. Det er takket være han og de han har med seg at det går så bra som det gjør.

Ski:

Skiidretten har også vært drevet med vekslende interesse og tilsvarende plasseringer. Moen-brødrene er nevnt fra den første tiden, brødrene Rønningen fra Selsverket dannet et slagkraftig langrennslag 1946—1950.

Det var likevel hoppporten som var gjevest i 30-årene.

Da Tholibakken ble ferdig fikk laget gode treningsmuligheter og mange flinke hoppere.

Laget holdt mange skirenn, på krets-, hovedkrets- og distriktsplanet. Publikumstilslutningen var god. I Tholibakken var dette naturlig fordi bakken lå sentralt til, men også til det eneste rennet som har vært holdt i Pillarguribakken, fant folk veien. Til åpningsrennet i 1951 møtte det 600—700 tilskuere.

Hoppbakkene er dessverre ikke mer.

Tholibakken er i dag ødelagt av baksidevegen og Pillarguribakken ble nedlagt.

Kurt Johanson og Ivar Breden måtte opp og rive stillaset til slutt — for sauene til Iver Endredstad datt gjennom det råtne treverket!

Så kom mange år med stillstand hva angår skiidrett på Otta. Noen drev på i det små, men det er først i de siste 2—3 årene at skisporten har reist seg fra dypet. Nå blir det satset bevisst på de unge fra 9—10 årsalderen og oppover. Vi kunne rose oss av å ha dalens største deltakelse i våre skikarusell-langrenn i fjor vinter. Opptil 130 deltakere fra Otta er flott. Ut fra disse unge vil det ganske sikkert være mange som vil bringe heder og ære til Otta Idrettslag.

Siste sesongs beste plasseringer på kretsnivå sørget Audun og Anne Gina Lornstad og Frode Thøring for.

Det tradisjonelle «Rondane-rennet» har også gjenoppstått som turrenn. Magne Thøring og hans mange og gode hjelpere i langrennsgruppa arbeider særdeles godt, og fortjener ros for sin innsats.

I alpint må nevnes Rolf Sørлие i klasse senior. Å bli uttatt til NM er bra i en krevende idrett.

Fotball:

Om opptakten til fotballen i laget er det redegjort foran i beretningen. Første fotballplassen var der hvor Shellstasjonen nå ligger. Der- nest ble den flyttet til Øya-området.

Før 1940 hadde Otta Idrettslag to fotballag, A-lag og gutte —.

I 1945 ble B-serie startet og vi fulgte opp med 3 lag.

I 1976 stilte vi lag i 7 klasse, og ble kretsmester i eldste (4. div.) og yngste klasse (miniputt).

Kretsmesterskap i A-serien — 4. divisjon:

1934 — 1935 — 1936 — 1945 — 1958 — 1974 — 1976.

I tillegg kommer to mesterskap i B-serien — 5. divisjon.

Det har gått opp og ned i klasser og divisjoner, men fotballen har rullet likevel både i motgang og medgang.

I 1972 rykket førstelaget ned i 5. divisjon, men fra da av og til i fjor har framgangen vært strålende.

Mange triumfer har vi høstet i de senere år — selv om 3. divisjons-
fotball ikke blir å se i Øya denne sommeren heller. Dette kommer
nok!

Topp i 1976 da A-laget gikk gjennom serien ute ntap.

Framgangen de siste år skyldes gode fotballspillere, særdeles godt
kameratskap og dyktige ledere i Jens Glosli, Johan Grotheim, Gud-
mund Tollefsrud, John Hessen og Arvid Vårhus.

Junioravdelingen vår har bestandig vært god. Her er mange gutter
å velge mellom, og folk som vil ta seg av de yngste. Det er kamp om
plassene når leken med lærkula settes i gang om våren, og spen-
ningen er stor når lagoppstillingene kommer.

Av mange gode gutte- og juniorspillere skal nevnes to som har
vært i søkelyset hva angår representasjon utenom kretslagsnivå:
Edvin Høglien og Kjell Ødegård.

Skøyter:

Om vinteren 1929 ble det satt i stand skøytebane og holdt løp på
Otta-elva. Vinteren 1935 ble det leid strøm, kjøpt pumpe og motor
og satt i stand skøytebane på idrettsplassen i Øya. Krisian Magnus-
sen var banemester og utførte et godt arbeid der. Banen ble også
holdt oppe neste vinter, men grunnet dårlig tilslutning og store ut-
gifter med banen ble islegging av banen innstilt inntil videre.

I 1951 og -52 ble det på nytt sprøytet og gjort klart til skøytebane
i Øya. Det var også deltakelse på krets nivå disse årene. Så kom på
nytt noen magre år inntil Kurt Johanson, Leif Turmo og Asbjørn
Strandheim satte i gang. Nå ble det fart i skøyteløpingen igjen. Ikke
nok med at stedet fikk en oppblomstringsperiode med en rekke lo-
vende ungdommer — men her var også verdensstjerner som deltok
i stemner og trente på banen vår. Grisjin, «Kupper'n», Seiersten,
Ivar Nilsson, og andre viste fram hva de var gode for. Vi hadde store
arrangement — juniormesterskap — damelandskamp og N.M. for
N.S.B. — Store skøytedager, mye folk og moro.

Selv om kunstisarenaene tok fra oss førjulsbesøk av det norske
skøytelaget har skøytesporten holdt det gående jamt og trutt.

Mye penger er investert i tidsmessig utstyr for islegging og pre-
parering de seinere år — og så lenge vi har skøytegruppe med ild-
sjeler under Erling Tulluts ledelse som ofrer hele sin fritid på skøyte-
sporten på Otta — går det hele veldig fint. Måtte det endelig fort-
sette med det!

Da Otta Idrettslag arrangerte Landsmesterskap for gutter i 1975
med nærmere 200 deltakere var disse med fra Otta:

Kjell Søbye, Knut Øyvind Randen og Erik Trønnes.

Hildegunn Belle har representert oss på kvinnesiden de to siste år.

Gruppeformenn:

Leif Turmo, Paul I. Sletten, Arthur Andersen, Erland Næss, Reidar Myhre, Kristen Myhre, Arvid Vårhus, Kurt Johanson, W. Eckhoff, Ingar Stubbrud og Erling Tullut.

Håndball.

Idrettslaget opprettet damegruppe i 1946. Denne gikk seinere over til håndballgruppe da det var håndballen som var populær.

I 1947 og 1948 ble laget kretsmester i Gudbrandsdalen og var en rekke ganger i finalen.

Prestasjonene innen laget har variert. I yngres avdeling har vi mang en gang vunnet mesterskap — seinest i fjor ble vårt pikelag avdelingsvinnere i Oppland håndballkrets.

Formenn:

Brynhild Trondsen, Kari Solhjem, Torbjørn Iveland, Per Løkke, Torbjørn Smedsrud, Arnhild Turmo, Kari Tollefsrud, Anne Grethe Hansen, Kari Marie Haugen, Astrid Hessen, Vesla Bakken, Svanhild Fortun, Brita Olsen, Karin Åteigen, Knut Leren, Åse Ulvolden, Bjørner Killi, Ove Ruud (1977).

Nye grupper:

Idrettslagets TRIM-gruppe er av nyere dato — og har vært ledet av Anne Pladsen. Trimgruppa har hatt som formål å trekke ikke-aktive med i idrettslig aktivitet innendørs på Otta Samfunnshus i høst- og vinterhalvåret.

På siste årsmøtet (1976) ble det også vist såpass stor interesse for orientering at eget arbeidsutvalg ble nedsatt for å arbeide med de videre planer om å starte opp med orientering innen laget. Ola Bergum har påtatt seg formannsjobben.

Konklusjon:

I oversikten over gruppenes innsats har vi likevel nevnt en del ener-navn. Slik må det nødvendigvis være — men la oss til slutt også slå fast: Det er for Otta Idrettslag viktigst å engasjere så mange som mulig i idrettslig lek og moro — så kan konkurransene komme som en naturlig avrunding av det hele.

Avslutning

Otta Idrettslags ønske for det videre arbeidet er fortsatt godt samarbeid med våre idrettsvenner i naboklubber og støtteforeninger, godt samarbeid med skolene, med kommunen, med bedrifter, og ikke minst — et godt samarbeid innen laget til glede for alle våre medlemmer.

Vi håper på stor tilgang på aktive og passive idrettsjenter og -gutter i alle aldre, og vi håper at det i framtiden finnes medlemmer som vil ta et tak i administrasjonen og som vil være med og drive laget vårt framover.

Idrettslagets ønske er framgang og trivsel for lagets medlemmer og et interessert og trofast publikum som vil støtte oss i vårt arbeid for idretten på og omkring Otta.

Otta i januar 1977.

Terje Lindby.